

Seg mener derfor, at det vil være rigtigt nu at søge at begrænse den Offentlighed, som hidtil har fundet Sted, og jeg hilser derfor ogsaa i denne Henseende Lovforslaget med Bifald. Men naar det Spørgsmaal stilles, hvorledes man skal indrette Henrettelsen paa en saadan Maade, at vel Offentlighed i fuldt Omfang udelukkes, men at der dog paa den anden Side sørges for, ikke blot at der er Vidner tilstede, der kunne paase, at Alt her gaar ordenligt til, men at der ogsaa bliver en saadan Afgang for Publikum til at forvise sig herom, at man kan være sikker paa at fjerne enhver Mistanke o. s. v., saa vise Bæmselighederne sig, og den Diskussion, der allerede har fundet Sted her idag, er forekommer det mig, et Vidnesbyrd mere om, at Sagen ingenlunde er saa let, som den ved første Blik kunde synes at være. Man kan snart blive enig om, at det vil være rigtigt at henlægge en Henrettelse ikke til en aaben Markt eller til Toppen af en Banke, men indenfor et Fængsels Mure, eller i alt Fald indenfor en Fængselsgaards Mure. Seg antager, at det Sidste vil være det Rette, at man altsaa ikke kan lufte op for Alle og Enhver, men at Afdgangen maa være begrænset. Men naar der saa spørges: Hvorledes skulle Grændserne drages? — er Svaret ikke saa ganske let. Man synes jo at være enig om, at Noget bør være tilstede paa Embedsvegne, saa at sige, som Repræsentanter for Statsmyndigheden, og herom tror jeg heller ikke, at der kan være nogen Tvivl. Foraauidt Lovforslaget foreskriver, at Henrettelsen skal ske i Overværelse af de Embeds- og Bestillingsmænd, som dertil bestemmes af Justitsministeren, tror jeg derfor, at der ikke kan være Noget at indvende herimod. Dette var jo ogsaa i sin Tid paatænt ved Straffeloven, i hvis Motiver det blev udtalt, at det Nærmere i Henseende til Udførelsen af Henrettelsen skulde forordnes af Regjeringen, af Administrationen, og at det navnlig ogsaa var den, som havde at træffe nærmere Bestemmelse om, hvilke Personer der i Embedsmedfør skulde være tilstede ved Eksekutionen. At forandre Bestemmelsen derhen, som det blev antydet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), at det istedetfor at være overladt til Justitsministeriet at bestemme, hvilke Embedsmænd der skulde være tilstede, skulde afgjøres ved bestemte Regler i selve Loven, vilde jeg for mit Bedkommende anse for meget ubødig. Seg tror, at det ærede Medlem, naar det kommer til Stykket, ikke vil finde megen Sympathi for sin Mening om, at forskjellige Personer, ikke blot af Embedsstanden, men ogsaa udenfor denne, skulde kommanderes til at overvære

Henrettelsen. Seg kan ikke negte, at det forekommer mig, at man vilde gaa noget vidt, naar man vilde mene, at endog Medlemmer af Landets øverste Domstol skulde beordres til at overvære Henrettelsen; men jeg er desuden overbevist om, at det ærede Medlem aldeles ikke vil vinde forøget Popularitet rundt om i Landets Kommuner, hvis han stiller sig saa gennemført et Forslag om, at Formændene for de forskjellige Kommunalraad ligeledes skulde være forpligtede til at være tilstede. Det vilde ganske vist ikke forøge Længselen efter at blive Formand for et Kommunalraad. Dersom man her i Loven vil sætte en Bestemmelse om, hvilke Personer der skulde være tilstede ved Henrettelsen, tror jeg, at der vil vise sig at være ikke liden Uenighed. Dgsaa af den Grund tror jeg, at det vil være det praktisk Rigtige at lade det være en administrativ Sag og ikke en Lovgivnings-sag. Men dette forekommer mig ogsaa at maatte anbefales af den Grund, at det er unegteligt, at Forholdene kunne udvikle sig saaledes, at de Embedsmænd, som det kan være naturligt at beordre til at være tilstede idag, maatte ikke vil være dem, hvem man i Tidens Løb naturligt maatte paalægge et saadant Hverv. Der kan nemlig ogsaa i det enkelte Tilfælde være rent personlige Forhold, for ikke at tale om stedlige Forhold, at tage Hensyn til, Forhold, der let kunne forudses i det enkelte Tilfælde af Administrationen, men ikke paa Forhaand bestemmes i en almindelig Lov. For mit Bedkommende vilde jeg finde det rigtigt at blive staaende ved, hvad der findes i Lovforslaget dette Punkt vedrørende. Naar man dernæst kommer til det næste Spørgsmaal om den frivillige Tilstedeværelse, saa gaar Lovforslaget ud paa, at der skulde gaaes Afgang for 12 voksne Mænd, som Stedets Byraad eller Sogneraad skulde opfordres til at udpege. Det er mig noget tvivlsomt, om egentlig det Kommunale overhovedet har Noget med den Sag at gjøre. Dersaa lægger jeg nu imidlertid mindre Vægt. Derimod kan jeg ikke negte, at det synes mig at være et underligt Hverv, der her gives Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen, at skulle udpege enkelte Mænd, som der skal gives Afgang til at være tilstede. Skal det betragtes som Bevis paa en særlig anselig eller fortjenstfuld Stilling i Kommunen, at man saaledes bliver udpeget til at kunne være tilstede ved en Henrettelse? Det har, forekommer det mig, en ødiøs Karakter at blive udpeget som den, der passende kan være tilstede ved en Henrettelse. Mig forekommer det, at det Naturlige og Rigtige er at lade det være en ganske frivillig Sag. Seg vilde synes